

Sygn. akt IV U 826/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania R. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 7 czerwca 2013 r. (Nr (...))

w sprawie R. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo R. M. do emerytury od dnia 05 kwietnia 2013 roku.

Sygn. akt: IV U 826/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 7 czerwca 2013r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił R. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, że do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że do okresu zatrudnienia w takich warunkach nie zaliczył pracy ubezpieczonego w Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. w okresie od 1 lipca 1975r. do 31 grudnia 1998r. z uwagi na to, że z przedstawionego świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach wynika, że praca była wykonywana na dwóch stanowiskach ,tj. kierowcy ciągnika i operatora kombajnu, co pozostaje w sprzeczności z świadectwem pracy, w którym wskazano, że ubezpieczony pracował na stanowisku ciągnika. Ponadto stanowisko „operator kombajnu” nie znajduje odzwierciedlenia w uchwale nr 24 Zarządu Krajowego Związku (...), (...)z 14 czerwca 1983r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że przez cały okres zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. trwający od początku zatrudnienia ,tj. od 1 lipca 1975r. do 31 grudnia 1998r. pracował w szczególnych warunkach jako kierowca ciągnika, przy czym od 1993r. przez około trzy tygodnie w roku (w czasie żniw) pracował jako operator kombajnu. Dlatego zaskarżona decyzja jest błędna i powinna być zmieniona (odwołanie k.2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. M. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. Upřednio – w dniu 3 kwietnia 2013r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 3 kwietnia 2013r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym w wymiarze 25 lat, z czego okresy składkowe wynoszą 24 lata i 18 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że ubezpieczony nie wykazał, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat.

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w warunkach szczególnych decyzją z 7 czerwca 2013r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 7 czerwca 2013r. k.37 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. w okresie od 1 lipca 1975r. do 30 listopada 2006r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 30 listopada 2006r. k.11 akt emerytalnych).

Zgodnie z dokumentacją zawartą w aktach osobowych ubezpieczonego, z chwilą przyjęcia do w/w Spółdzielni ubezpieczony zatrudniony został na stanowisku kierowcy ciągnika i na stanowisku tym zatrudniony był do końca zatrudnienia w Spółdzielni (pismo Zarządu Spółdzielni Kółek Rolniczych o przyjęciu do pracy z dniem 1 lipca 1975r. na stanowisku kierowcy ciągnikowego, zakres czynności na stanowisku kierowcy ciągnikowego oraz angaże na stanowisku kierowcy ciągnikowego z lat 1976-1995 – część B akt osobowych ubezpieczonego).

W ramach zajmowanego stanowiska kierowcy ciągnika ubezpieczony w okresach wiosennych, letnich i jesiennych wykonywał usługi polowe dla rolników. Miał przypisany do siebie ciągnik marki U.. W okresach zimowych wykonywał prace transportowe, przewoził materiały budowlane – żwir na drogi, buraki cukrowe, mleko do mleczarni. Pracował również przy posypywaniu i odśnieżaniu dróg. Od połowy lat 90-tych XX wieku na okres dwóch, trzech tygodni w roku (w okresie żniw) ubezpieczony był kierowany do pracy jako operator (kierowca) kombajnu. W pozostałym okresie roku przez cały czas i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako kierowca ciągnika (zeznania świadków: B. K. k.15v-16 – nagranie od minuty 11 do 15, M. K. k.16 – nagranie od minuty 15 do 18, W. Ł. k.16 – nagranie od minuty 18 do 21 i P. C. k.16 – nagranie od minuty od 21 25 oraz zeznania ubezpieczonego k.16v – nagranie od minuty 27 do 30 i k.15-15v – nagranie od minuty 1 do 6).

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (okoliczność niesporna).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie R. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż pracę w takich warunkach wykonywał na rzecz Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. w okresie od 1 lipca 1975r. do 31 grudnia 1998r., gdzie zatrudniony był na stanowisku kierowcy ciągnika. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia trwającym od 1 lipca 1975r. do 31 grudnia 1998r., a zatem przez przeszło 23 lata ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w warunkach szczególnych, przy czym w przeważającej mierze była to praca w charakterze kierowcy ciągnika, a w niewielkim zakresie – do kilku tygodni w roku poczynając od połowy lat 90-tych XX wieku również praca na stanowisku operatora - kierowcy kombajnu. Wymagane 15-lat pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony osiągnął już z dniem 1 lipca 1990r. ,tj. w okresie kiedy pracował tylko jako kierowca ciągnika. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w warunkach szczególnych o czym stanowi wykaz A dział VIII poz.3 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. O tym, że ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy ciągnika, świadczą nie tylko dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego, ale również rzeczowe i spójne zeznania świadków – współpracowników ubezpieczonego z okresu jego zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w M. ,tj. B. K., M. K., W. Ł. i P. C. oraz zeznania samego ubezpieczonego. Wynika z nich, że ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako kierowca ciągnika, przy czym poza okresem zimowym była to praca na rzecz okolicznych rolników – usługi polowe i transportowe, a w okresie zimowym były to prace transportowe. Na marginesie dodać należy praca kierowcy kombajnu z mocy w/w przepisów rozporządzenia Rady Ministrów i wykazu A dział VIII poz.3 załącznika do powyższego rozporządzenia również zaliczana jest do pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że R. M. przysługuje prawo do emerytury od (...), kiedy ubezpieczony ukończył 60-ty rok życia.